

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irinyi D.-a. 14.
Ide érkezendők
az előfizetők pénzei.
Hirdetők és nyilatkozó
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . . 8 kor.
Félévre . . . 4
Negyedévre . . . 2
Igye sém ára: 20 sz.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irinyi D.-a. 14.
Ide küldendő a lap
munkái és az előfizetők
közleményei.
Bérmunkások kártyái
másként nem fogadjuk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A „Kaposvári Iparoskör” hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: **KEDDEN.**

Felölös szerkesztő és kiadó: Poór Sándor.

Osztályharcz.

Nincsen seb az állam és társadalom testén, melynek hatása károsabb, eredményei véresebbek volnának, mint ha annak alkotó elemei kelnek egymással harczra.

Nem szorul e tétel bővebb magyarázatra, sem bizonyításra. Amaz átlátszó és megdöbbenhetlen igazságok sorába tartozik, melyeket a logikus gondolkodás és a tényekből levont tanúságok egyaránt bizonyítanak. Tartalma a banálissá vált valóságok sorába tartozik, a melyek lajstromozatlanul illeszkednek a közkeletű igazságok leltárába.

De bármily igaz is e tétel, tanúságai hatják át leghevésbé az emberiiséget. A történelem lapjaira elmúlt évezredek eseményeinek megörögzítéséből látjuk, hogy valahol egy állam-szervezet bomlásnak indult, társadalmi élet korhadásba ment át, az osztály-

gyűlölet játszott a mag erjesztő elemei között a fő szerepet, sőt sok esetben ez volt a romlás és pusztulás egyedüli okozója. A hatalmas római világ birodalmának, a mely egy világot vetett uralma alá, ez ásta alá letét és lappangó mérge azóta is számos virágzó állami létet semmisített meg, a'attomos erővel támadván meg gyökereit, hogy annak nyomában az egész törzs elpusztuljon. Elmondhatjuk tehát, hogy ha valamely társadalmat az Isten büntetni akar, az osztályharcz nyomorúságaival veri meg.

A jelen perczen úgy látszik, mintha magyar társadalmunk e veszély előtt állana. A mérge még nem hatolt be teljesen a szervezetbe; még nem sikerült a vér egészséges keringését meggátolni, de az inficiálás szomorú szimptomái már mutatkoznak. A veszedelem küszöbön van; legfőbb ideje tehát, hogy ellene védekezzünk.

Tudjuk, hogy állami és társadalmi

életünk konszolidálódásának munkája, alig harmincz éve tart. A kiegyezés az az idő pont, a melytől az ifjú Magyarország megszületését számítani szoktuk. Egy halálos zsigabadságból ébredt ekkor ez a nemzet. Erői felszabadultak, a halálos csendet, mely az országot közel husz esztendőn át betöltötte, a munka vidám zsigája váltotta fel. Agóta dolgoznak, egy ifjú izmos óriás minden erejével. Az elért eredményekkel pedig a melyekre e rövid idő alatt eljutottunk, meglehetősen elégedve. A dermedt visszamaradt országból kultur államává lettünk, ipart, művészetet, kereskedést teremtetünk a semmiből.

De a munka még koránt sincs befejezve. Sokat tettünk, de még többet kell cselekednünk, hogy a nagy célt; Magyarországnak, mint minden tekintetben méltó versenytársnak berillesztését a nyugat nagy kulturállamai sorába, elérhessük.

T Á R S Á G Z A.

Az utolsó tündér.

— A „Somogyi Újság” eredeti társaja. —

Rege.

Irta: Pataky István.

A Latorca és Bodrog közi vidéken a mostani gérsi határ még csupa láp volt abban az időben, a midőn az utolsó tündér, a lilom tündér, élt. Olyan láp volt az egész vidék, a melynek nádas, kolokányos, búsor szélére sem mert halandótól született behatolni. Hát még oda, a hol a csupa vízi lilommal fedett sík viz tündökölt. Oly mély volt ezek közelében a víz, hogy a mostani legmagasabb templom tornya sem látszott volna ki belőle. A megközelíthetetlen víztükrök közepén volt az utolsó tündér király csupa lilomból készített palotája. A tündér királynak egy lánya volt: Lilom. Mintha az utolsó tündér-lánynak az elmúlt tündérek minden szépségét, báját egyesíteni kellett volna, olyan volt Lilom.

Más tündérek nem álltak szolgálatára az utolsó tündéreknek, az óriási viz minden mozgó és repülő állatai végeztek tehát az udvari szolgálatokat.

Minden felől az új, üdvösítő vallás, az új Isten házainak harangkongásait hozta a szél, fulúbbá, mintha folyton mondogatta, csillagolta volna, hogy a lápokkal együtt elfognak tűnni a rege, a pogánykor alakok. El kell tűnni a tündéreknak is.

Lilom óráig eljárt lilom kocsián, melyet vadludak, vadrécskék, vagy a lap halai hirtak a lilomok közt. Astán ha estenden megszólalt minden oldalról a templomok harangja, visszatért a palotában busuló atyjához, a kinek nincs már barátja, a kinek nincs már reménye. Csak azt a véget várja, a mely a tündéreknak is meg kell érkezn.

Nem is volt annak már egyébrőse, mint a tündérek közt is gyönyörűséges, tündér szép lánya, Lilom, a nem is volt egyéb vágya, hogy az ura az ő elmúlása után ezt a gyönyörű láp vidéket sok emberöltőn keresztl.

Tiltotta is a lap szélétől, hogy meglassa azokat, a kik a halandóságnak kitéve vannak.

Szörsebb időkből a lap széleit ellepték a lakosok márhái, az ókor pástorok furulya szava elhangzott csendes esteken a tündér király lilom palotáján. Olyankor hívta a király leányát, a palota alsó részeibe, a hova nem hatolt el a társaságban élő emberek szja.

De azért Lilom meg nem állotta, hogy lilomról-lilomra lépkedve el ne menjen a

lápok széleire, a hol a pástorok legelgettek. Sokáig elhaltatta azok deszdőjét, a melyben annyiszor előfordult a szerelem. A szerelem, a miről mitsem tudott, de a mit aijától megkérdezni nem mert.

Gygyez egy ilyen kirándulása alkalmával, egy lovas látott a lap szélén lépgetni, a kinek szemei a víz tükrét nézegettek, mintha keresne, mintha látni akarna valakit.

Lilom ott fektött a lilomokon, a zöld levelek eltakarták az ifjú elől, de nem az ifjút ő előtte.

As ifju bus, szomorú volt, kékes szemei bánatosan nézegettek a vizre, alkai mormogtak valamit, a mit Lilom egy szeretett volna hallani.

A lovas ifju megállott épen szemben a tündér-lánnyal. Alig volt tőle 20 lépésre, de e 20 lépés közt a mély víz terült el. Esteledett az idő. A magasban hallatszott a kőcsang, daru, a gém kiáltása, a kik a lápra tértek vissza, napi utazásukból.

Láthatták azok a fiatal lovas is a kinek if volt vallára vetve, s e miatt magasabbra is emelkedtek, hogy éji tanyát a lap más részén keressenek. De a vesér kőcsang megpillantotta az ő tündérüket, Lilomot, a egy nagy kiáltással, mintha a tündér védelmére hívás fel a többi is, hirtelen kanyarodással lejjebb ereszkedett, utánna a többirepülő mádr is, és leereszkedett oda, a hol Lilom heverészett. As ifju nem

Nem az erők szétforgácsolására, hanem az összes erőforrások egyesítésére van tehát nekünk szükségünk, és pedig nekünk ezerszer inkább, mint bármely más népeknek. Nem csupán azért, mert nekünk több a tenni való, hanem azért is, mert közöttünk amugy is elég a széthúzó törekvés, amelyet leküzdeni, sem békés uton elcsendesíteniünk eddig nem sikerült.

Mindenki tudja, hogy ez erők alatt a nemzetiségeket értjük. Más nemzetiségű véreink még mindig nem tudtak igazi testvéreinkké válni. Nekünk tehát kétfősen kell összetartanunk, hogy befelé is, kifelé is, mint tömör, megingathatlan fal álljunk nem alkuvó, egyöntetű magyarságunkkal.

Második bajgyanánt, mint amely társadalmi egységünk megbontására van hivatva, jelentkezik a felekezeti ellentét. Ez a kérdés a multban sok bajnak volt okozója. Lelkiismeretlen izgatók most újból kísérletet tesznek, hogy belőle céljaikra tőkét kovácsoljanak. Reméljük és hisszük, hogy népünk kipróbált józanságán e kísérletek, meg fognak törni és terjesztőik siker nélkül fognak visszahullani a homályba, melyből születtek.

Társadalmunk harmadik nagy baja s talán a legfontosabb, hogy annak osztályai nem olvadtak még kellőleg össze.

Régi panasz, hogy arisztokráciánk nem veszi ki a nemzeti munkából kellőleg részét. E téren az állapotok újabban tagadhatatlanul javulnak. A politikai és művészeti életben számos fényes név viselője jutott fényes szerephez, amelyet nemcsak történeti nevének és vagyonának, hanem eszének, szorgalmának köszönhet.

De ha a nemzeti munka más ágait tekintjük, még mindig szomorú

tünetekkel találkozunk ez irányban. Az ipar, a kereskedelemre nézve az a roppant anyagi és erkölcsi tőke, mely arisztokráciánk kezében van, ma is el van veszve. Szemben a külföld példáival, hol a legnagyobb nevek viselői sem restelik virágzó ipari és kereskedelmi vállalatokat létesíteni és ez által beállanak a produktív nemzeti munka munkásai közé, nálunk má is fehér holló számba megy az oly főúr, aki hasonló vállalkozásba bocsátkozik. Még mindig szégyennek tartják a polgári munkát s göggel fordulnak el attól, akinek életcélját ez képezi, s zömük kizárólag a lóversenyben és hasonló élvezetekben találja gyönyörűségét.

Ez az igazi osztályharcz, mely gátként áll társadalmunk egyesülése elé. Ez az a tényező, a mely társadalmunk egységét megbontja, a munka sikerét állandóan veszélyezteti.

Ennek kell megváltoznia. A nagy műben mindnyájunknak össze kell fogni, a nagy munkában egyesülni. Csak így vihetjük törekvéseinket diadalra, így tiporhatjuk le ellenségeinket s foglalhatjuk el a nyugati kultúra államok sorában azt a helyet, amely bennünket megillet.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani szívesek legyenek, nehogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel.

Tisztelettel

A kiadóhivatal.

— **Eljegyzés.** Steinitz Olga kasszonyt eljegyezte Halápi Oszkár ur. bérlo Halápról.

— **Újtás a postánál.** Hogy a közönség hosszabb idő tartalomra szerezhesen be postai értékjegyeket, és azok elvesszenek, elpiszkolódásnak, vagy ésszeszakadásnak kitéve ne legyenek, a leggyakrabban szükséges 10.15 és 35 filléres levéljegyekből, védőlappal ellátott füzetecskéék lesznek legújabbán kibocsátva. Ezen füzetecskéék védőlappjára díjszámai kivonat van nyomtatva. A 10 filléres jegyfűzet védőlappja vörös, — a 15 filléres védőlappja fehér, 35 filléres védőlappja pedig sötét színű. Minden jegyfűzet 24 darab levéljegyet tartalmaz. Ezen jegyfűzetek, folyó évi február 15-étől a m. kir. postahivataloknál, valamint a postai értékgégyáraknál, a fentjelzett árban lesznek kaphatók.

— **Vonatkiklás** volt január hó 28-án délelőtt a kaposvár-fonyódi vasútvonalon Somogyvár és Osztopán közt. Tudósítónk szerint oka a sok eső és havazás folytán meglazult talaj, melynek folytán a talpák nem állván szilárdul, a mozdony kisiklott; hogy azonban sem emberben, sem kocsiban szerencsétlenség nem történt, annak tulajdonítható, mert a vonat kerekei egyik felől a sinen futottak tovább is, másik felől pedig a sinék gerinczén; s még így futott a vonat vagy 124 m. távolra, míg a vonatvezető a vonatot megállíthatta. Az utasok a rémülést kivéve, baj nélkül menekültek a kevés időre a vonat tovább ment. Másik tudósítónk a talpákat is okozza, mit egyébiránt a vizsgálatnak lesz feladata kideríteni.

— **A szili választókerület.** Egyszer már írtuk, hogy a néppárt is hódítani akar pár kerületet Somogyban, s ezek között van a szili is. Hát csakugyan tapogatózott a néppárti elnökség a székvárosból, hogyan és miként lehetne a sátrat felütni? Illetékes helyről azonban azt az üzenetet kapták, hogy jobb lesz nem próbálkozni! A szili kerület nem kiadó. S ha már ez sem lenne elég a néppárti elnökségnek azt gondoljuk, Pallavicini ögrófnak elég lesz pár szava grf Zichyéknek.

— **A kaposvári Szabad Lyceum** első felolvasása f. hó 8-án, este 6 órakor fog a főgymnasium tornatermében megtartani, mely alkalommal Andrei Ákos tanár fog a régi magyar iantosokról felolvasni. Jegyek 20 fillérért a helybeli könyvkereskedésekben

nyult tegzéhez, tudta ő azt, hogy a madarak most annak tesznek hódolatot, a kit ő akar látni.

S meg is pillantotta Liliomot, a ki felállt a hosszú arany haját igazgatva simogatta a mellette lebegő madarakat.

— Tündérem! kiáltott az ifjú — csak egy szót hozzám.

Liliom nézett nagy fekete szemével az ifjura, szeretett volna hozzá futni, a szíve dobogását hallani, de távolról mintha atyja kiáltását hallotta volna.

— Élj boldogul! — kiáltott az ifjunak.

— Többet, több szót akarok még hallani — kiáltott az ifjú.

— Nem lehet, mennem kell.

— Ugy én is megyek — szól az ifjú s belevezette lovát a mocsárba.

— Megálj — kiáltott Liliom — elveszel!

— Hadd vesszek, ha sajnálom! s tovább ment.

— Megálj! hallgass meg. Olyan fehér paripán jöhetsz be csak, a melyen még nem ült senki. Azt keresed, s akkor ha akarod elveszthetsz bennünket, ha akarod elveszthet engem.

S asszal a madarak vitték a tündér lányt, az ifjú pedig bámult sokáig utána.

— — — — —
Ez az ifjú volt Agárdi Elemér. Egy hatalmas terület ura.

Sok ifjú pajtásától hallott a tündérről, a kit meglopva megláthattak. Ezek beszéltek sok olyanról, a ki elbájolva a tündér szépségétől, a napban csillogó arany haja s messze zengő édes énekétől behatoltak a lába, de mind odavesztett. A tündér nem segített senkinek. Még akkor nem tudta mi a szerelme. S most neki mégis megmondta, miként haladhat be a lába, most őt visszatartotta a bizonyos haláltól.

Kereste, kutatta a fehér lovat, a melyen még nem ült senki.

S végre megtalálta.

A leleszi papoknak volt egy ilyen harmadfűves fehér csikójuk, a melyen még nem ült senki. Még a négy patája is fehér volt, csak szeméi villogtak sötét zöldesen. Mikor futott hosszú sörénye lobogott utána, mintha szárnyai lennének.

A lelesziek azt mondták Agárdynak, hogy a ló nem olcsó. De ha ideadja egész uradalmát, akkor az övé a ló.

És Agárdy odaadta.

S mindjárt az nap megindult a ló, megeresztette a kantárt. A ló pedig huzalkodó nélkül bevágatott a geresi temetőbe. A midőn már a vízbe érték, a lónak sörénye szárnya változott, és csak úgy repült a liliomokon keresztül s meg sem állt a liliom palotáján.

Annak tornácán pedig ott volt a tündér király leányával.

A mikor előttük megállott a délelég ifjú, a tündér király ránézett leányára, nem kérdőleg, de fenyegető szemrehányással.

Erre a lány lebukott atyja lábához könyörgéssel fogta össze gyönyörű kezeit, és zokogva csókolta apja lábait.

— Erre felelembe a lányt atyja, és szelíden szólt:

— Jól van Liliom, ha te akartad legyen egy.

Felugrott erre a tündér, lesegítte a lóról szerelmét, összecsókolta egymást s odamentek az öreg tündérhez.

— Megtudsz-e tagadni mindent, a mit kint láttál, a mit kint szeretted, atyádat, anyádat? Hogy semmit, senkit ne láss többé azokból? kérde az ifjutól.

— Szegény anyám — mormogá az ifjú — egyetlen öröme voltam. Megtagadok, — tevé aztán hozzá, — semmit, senkit nem fogok kívánni, csak Liliomot.

— Ugy legyen.

De hát nem így lett. Ha a harangzókat meghallotta Agárdy a tündér palotában, valami úgy fájt. Vágyott az isten házába, hallani hirdetni az isten ígését a felkent ajkairól.

Észrevette ezt Liliom s egyszer azt mondta Elemérnek:

Te Istenednek akarsz imádkozni, te anyádat szeretnéd látni, te elsorvadt ebben

vagy a gimnázium kapu szobájában az előadás előtt várhatók. Ugyanott lehet a tagsági jegyeket is átvenni.

— **Lopják a lovakat.** Sárdos, ugyszólván állandó napirenden vannak a lo lopások. Alig van hónap, hogy holitt, holamott el ne hajtanak a más jószágát. A napokban Kudori János odaváló polgár ember 2 lovat vitték el, eddig még nem tértek vissza. A csendőrség már nyomozza őket.

— **Családot alapított a szó legszorosabb értelmében a napokban egy gamási legény.** Vigan szót a hegedű a lakán, volt jó bor, jó kedv. A vendégek még javában mulattak mikor a fiatal asszony bizalmasan megrugta a férjnek, hogy haza szeretne menni. Nem jól érzem magam volt a válasz, mikor a legény ravasz mosolylyal kérdezte: «minek annyira sietni?». Elvégre is haza kellett menni és az asszony tényleg erős fájdalommal között ágyba kíváncsított. Össze is gyűltek hamar a rokonok és ismerősök és az egész falu végigszaladt a hír: «haj van a lakodalmas házban». A férj pedig fáradtan dőlt le a földre és a bor mély álomra zárta le szemeit. Így elmúlt a nász. Midőn pedig másnap szemérmes pirral bontakozott ki a homályból a hajnali nap, az új férjet nyüzsgő gyereklás ébresztette fel — ártatlana apai örömeire. Milyen csoda! Milyen csoda! mondogatják a falubeli asszonyok. A férjnek ravasz hallgatással néznek egymásra. A legény pedig szótlanul ül, a kételkedő bólint fejével. Látszik rajta, hogy aggályai vannak s nem valami nagyon hisz a csudában. A korezmából pedig még ide hallatszik a hegedű vékony sikító hangja. De onnan hallatszik a nóta is: «Gólya madár, gólya madár...»

— **Szikra.** Így hívják Fábán Jánost beczefai polgártársai. És, hogy ezen elnevezés elegendő találo bizonyosságot nyer abban a körülményben, hogy Fábán János ellenállhatlan vonzalmat érez minden iránt a mi gyűlékony. Meg is érezte azonnal, hogy Lövenfeld kacsotai korezmáros kocsián, mely a pécsi sorompó korezma előtt állott, dohány van. Lassan kicammogott a söntésből, azután mintha valami dinamó-gépből

pattant volna ki, hirtelen a kocsi oldalán temetett. Óvalosan kezdte küssedni a széná közül, az illatos csomagot, mint bölcsesébből alvó gyermekét a gondos anya. Szemeinek titkos csillogása kéjes öröme gondolatait árulta el. Minél jobban érezte a jó dohányszagot, annál mohóbban szivta azt magába, mint távol tengerekről hazatérő utas, kinem győz betelteni rég látott hazájának rétitlatu levegőjével. Mert Fábán Jánosban él még annyi klasszicizmus, hogy mint egyebekben — a dohányban is különös szeretettel viseltetik a szűz iránt.

Szikra és dohány egymáshoz vonzódo elemek lévén, misem természetesebb, mint hogy néhány percz — és ők egyesültek. De Fábán János arczán e pillanatban hirtelen megváltoztak a vonások. Valami különös levertség látszott rajta. Ha azt mondanám, hogy Fábán János arca olyan volt, mint a hervadt virág, akkor rossz hasonlattal élnék, — mert a beczefai honi ábrázatának csak az orra hasonlított virághoz és pedig a pipacs-hoz, de ehhez sem hűvadásákor, hanem leg-szebb viruló idejében. Azért inkább csak azt mondom, hogy Fábán János olyan benyomást tett e pillanatban — mint egy csalódott völgy. Mert — tény a mi tény — ő csalódott is. A dohány nem volt szűz. A pécsi trafikból került ki. — De már későn volt. A szikra lángot vetett, kiolthatatlan vágy rezgett át minden idegben, elsőléttől szemei előtt az egész mindenség és... és nincsen többé visszatérés!

De Lövenfeld Jakab egész más nézeten volt. Ő bírt a visszatérésben és abban is, hogy dohányát megengedje viszont fogja látni. El is indult rögtön harmadmagával, Szikra után, kibén most már felülkerekedett a modern elme s így szólt a klasszikushoz: «vannak az életben pillanatok, mikor a trafike sem megvetendő». És míg ily gondolatokba mélyedve, zsákmányával hóna alatt, önelégülten halog csendes boldogsággal kecségtető szülő faluja felé, nem is veszi észre hogy kocsi áll meg mellette, melyről két műbirkózónak látszó, habstermetű férfi alak ugrik le: Jani a csapos és Tóni a «háznek». Azt azonban kellemetlenül

meglepetve igenis észre vette, hogy Jani olyan kézművelőket végez a torkán, mintha pezsgő üveget bontott volna fel és arra kellene ügyelnie, hogy ki ne forrjon a gyöngyöző ital, míg Tóni a teljesen ellenkező oldalon szikrázó szemekkel és egy tekintélyes fütykőssel olyan művelőket tesz, mintha valami nagyobb fajta hordót akarna csapra verni.

És Fábán Jánosnak mégis szerencséje volt. Mert ha ő a mitológiai korszakban élt volna, akkor úgy járt volna, mint szegény Prometheus — a ki pedig igen jóval előbb volt. De az istenek tüzből ellopott egy szikrát és ezért szikrához lánczolva kellett tűrnie, a mint a sarkesélyű darabonkint fálta fel szivét. A mi hősnket nem lánczolták szikrához, sőt szivét sem bántották. De annál inkább ártottak a fejével. Ezt néhány helyen betörték. A dohányt pedig elvették tőle, azután unak éreztették. A beczefai Prometheus pedig szomorúan ballagott hazafelé.

— Eh, muszáj nekem pipálni? gondolta magában és kibékült sorsával. Feljelentést egyik fél sem tett.

— **A kaposvári kereskedő ifjuság f. 6. február hó 16-án a «Korona» szálló nagyszobájában a Mária Valéria egyesület, a helybeli Nőegylet és a létesítendő Népkönyvtár javára Luria Vilma urhölgy, dr. Telegdi Zsigmondné urnő, Faragó D. Lajos, Hirsch Ferencz, Kertész Béla, Dr. Könyvi Lajos és Pete Lajos urak szives közreműködésével hangversenyyel egybekötött zárkörtánczestélyt rendez.** Belépő-jegy személyenkint 2 korona, számozott ülőhely 3 korona. Jegyek előre válthatók a Korona gyógyszerárban, Löw Mór és testvére és Kertész Gusztáv és Béla czégeknel. Felülfizetések, tekintettel a jótékony célra, köszönettel fogadják és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté fél 9 órakor.

— **Meghívó.** Kaposvár vár. város képviselőtestületének t. tagjai f. évi február hó 7-én d. u. 3 órakor a városháznak közgyűlésre ujonnan kijellett termében tartandó rendes közgyűlésre meghívni van szörendem. Kaposvár, 1901. január 29-én. Németh István, polgármester. A tárgysorozat főbb

a bánatban, s félsz hogy anyád elsorvad az ó bánatában. Jer, én megyek veled, csak az a kikötésem, hogy édes anyádat két év leforgásáig nem láthatod. Ha ezt betartod, akkor atyáknak nem láthat ránk.

— Betartom — szölt örvendő Elemér — de atyád?

— Az ó elalvása még sokára lesz, én még láthatom őt.

És elszöktek.

Kis szellér házban lakott a fiatal pár. kis földjüket szorgalmasan munkáltatták, együtt jártak el templomba. Nem sokára két iker gyermek született. Egy fiú és egy lány. Fél esztendő korukban mind a kettő járt, mind a kettő nagygyótt is, és így megsokszorozva lett örömlük.

Más szavuk nem is lehetett. Mert a parasztok nem beszéltek velük azért, hogy uraknak tartották, az urak pedig, mert szellérek voltak.

De nem is kellett nekik, olyan boldogok voltak így is.

A két év végefelé járt.

De nem várhatták be. Elemér beteg lett, halálos beteg.

A tündér asszony nem értett az emberi betegségekhez, de ha értett volna is, nem használhatott, mert Elemérnek meg kellett halni.

Ott törté megát a beteg ágya mellett a szegény tündér, lehánszokat küldött ahhoz istenhez, akit Elemér imádozott. De a beteg napról-napra gengült.

Egyszer azt mondta Elemér.

Édes Liliomom, érzem meghalok, de a

te és gyermekeink csókján kívül még egy más bucsu c-ök kell nekem, hogy nyugodtan halljak meg. A kit én kívánok, az szeretni fog téged, s ketten felnövelitek az én árváimat.

— A mi árváinkat — sóhajta az asszony. S azzal kiment s intézkedett, hogy gyorsfutár menjen Agárdra az az özevgy Agárdinéhoz.

Déltűn egy kocsi állt meg a szellérház előtt, s abból csodálkozó, kíváncsi arccal lépett ki az öreg matrona, Agárdiné.

Liliom fogadta. Lehajolt és megcsókolta kezét az öreg nőnek, a ki felemelte, megnézte azt a gyönyörű úde arcot, után megcsókoltatta.

— Miért hívtál leányom?

Leányom! Mily jól esett ez a szó, mily jól estek azok a csókok.

Könnyes szemmel vezette aztán a szobába.

— Anyám! sikolta a haldokló ifju.

— Fiam, elveszett fiam! — szölt a nő, s odasielve az ágyhoz, magához szorította azt a rég nem látott, rég nem ölelt fejet, s könnyeivel, csókjaival halmozta.

— Őt is, őt is — suttogá Elemér, az ágy előtt álló nőre mutatva.

— Hisz már leányomnak neveztem — felelt — pedig nem tudtam, hogy az.

És ismét megölelte.

— Ezéket is — szölt a beteg — a két gyermekre mutatva.

A két gyermek odaszaladt az agg nőhöz, és kezeit csókolták.

Az pedig könyes szemét törölgötve, mindkettőt feltette az ágyra, Liliomot pedig

magához huzta, hogy mind a négyet lássa egyszerre.

— Viseld gondját ezeknek édes anyám! — Ezeknek anyám — sikolta Liliom — és a két gyermeket nagyanyjuk ölébe helyezte, atyám már küld értük, de én nem engedem.

Ezzel Liliom ellúnt, Ekkor kívülről rikácsoló hangok hallatszóttak, s ahogy a nyitott ajtón kitekintettek a levegőben egy ölyvet láttak viaskodni egy hófehér galambbal.

A két madár viaskodott fent a levegőben, egyszerre a galamb aláhangyott, majd visszaröppenne az ölyv mellé ragadta meg, s harapta, vagdalta. Egyszerre a nagy madár összekapta a szárnyait, majd hanyat homlok lezuhant a földre életlenül.

Abban a pillanatban pedig egy lépett, véres fehér galamb hullott be az ajtón és esett Elemér mellé a piros csőrével Elemér ajkát csókolt, a másik pillanatban pedig megszánt élni.

Elemér gyöngöden fogta arczához a kis galambot és suttogta: szegény kis liliomom! Én is megyek már!

Liliom nem volt sehol. Ő volt a fehér galamb az volt az ó lelke.

Két halottat temettettek el Agárdyné, ná, még a fehér galambot. A két gyermeket pedig vitte haza magával, a kik majd vigasztalására lesznek szomorú özvegységekben.

Abstract

Hirdetmény.

Alulírott tisztelettel jelentem a t. közönségnek, hogy a

Léderer-féle

köszénbányák vezérképviselőségét Kaposvárott sikerült elnyernem.

Es által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a nagyérdemű közönségnek, különösen pedig a

cséplőgép,- téglagyár,- és gőzmalom tulajdonosoknak igen jó minőségű és olcsó tüzelési anyaggal szolgálhatok.

Á r a k :

1. Darabos fűtő barna szén a kapronczai vasutállomásnál be-
vagonirozva egy vagon (100 mmázsa) 80 korona. Ugyan az
Kaposvárott házhoz szállítva métermázsanként 1 kor. 60 fill,

2. Másodrendű koczka fűtő barna szén ugyan ottan beva-
gonirozva egy vagon (100 mmázsa) 70 korona.

3. Dió barna szén, cséplőgép,- téglagyár,- és gőzmalom
tulajdonosoknak igen ajánlatos; kapronczai állomás: bevagoni-
rozva vagonja (100 mmázsa) 60 korona.

Midőn a jó és pontos kiszolgálásért teljes felelősséget vállal-
lok, üzletemet a nagyérdemű fogyasztó közönség szíves pártfogá-
sába ajánlva maradok

Kaposvárott, 1900. évben

tisztelettel

Klauber Ignác,

a LÉDERER féle köszénbányák.
Dunántúli kerületi vezérképviselője.

**Speczialista
SÉRV-
KOTÓKÉBEN.**

A Keleti-féle
ca. és kir. szab.
sérvkötő a legto-
kéletesebb esem-
nemben, nem csak,
sem gyakori kellemetlen
nyomást és elmozdít-
lást az addigi
sérvkötők hiányát.

'Árak:
egyoldalu 6 frt
kétoldalu 12 frt

Gyáramban (alapított 1878) készü-
nek ezenkívül: műlábak, műkezek, járó- és
nyújtó-gépek, egyenestartók (Hessing-féle
rendszer), orthopédiai fűzők, haskötők,
görcsérhársnyák és mindenféle gummiáruk
urak és hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan
eszközl:

Keleti J.

orvos sebészeti
mű- és kötő-szer gyáros

BUDAPEST, IV. Koronaherceg-
utca 17.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bórmentve.
9-10

HAZAI IPARI

WEIN KÁROLY és TÁRSAI

szövőgyár, KÉSMÁRK

elismeri hírneves

szepességi vászon

és

Damaszt áruai

minden nagyobb üzletben kaphatók.

Gyáraiból szár-
mazó minden
darab áru

ezen védjegy-
gyel van
ellátva

HAZAI IPARI

Szenásy, Hoffmann és Társa

selymáruháza

Budapest, IV., Bécsi-utca 4.

Bélszelecsnő és szép
választékú raktári tant
gázok, tulcs és selym-
.... szövetekben

Minták vidékre kívá-
natra pontosan kül-
.... detnek

Alapítvány
A legújabb és legutóbbi beszerzési forrása szőnyeg-, bútorgyártó-
csoport- és szövetgyáraknak. Lépőkerék-nak nagyban és kisban.
JOANNOVITS DOME
BUDAPEST, IV., Váci-utca 25. sz.
Híresen gyár, nagy kávéra. Óriási választék porra és minden szőnyegben.

SANTAL EGGER

hatékonyan működik a kórházi szerek. Csak a törv. védett „Tigris” védjeggyel
valódi. Ár 3 korona. Védők 3 korona 40 fillér előlege befizetése után bérmentve.
Küldi a „MAGYAR GYÓGYSZERTÁR”, Budapest, VI., Váci-körút 17.

Évtizedek óta nagy sikerrel használatik
KOSZVENYÉS CSUZ ellen
REPARATOR
a KRIEGER-féle
mely a Szt. Rókus kórházban 136 eset közül 129 esetben teljes gyógyulást idézett elő.
1 üveg 2 korona. Főraktár: KÖRÖK-GYÓGYSZERTÁR, Budapest, Kálvin-tér.
Kapható minden előkelő gyógyszerárban.

DURATOR
Azt a cipőcím egyeztető bekenővel szőzör oly
török és vízhatlanul lesz. Ár 1 bádogpalacknak
1 és 2 korona. Pótlás 1-20 kor. beküldése után bérmentve.
Főraktár: **DURATOR-GYÁR**, BUDAPEST,
V., Liget-körút 3. Honi készletben.
KAPHATÓ MINDENÜTT.

PSERHOFER J.
vértisztító
labdacsal.

Orvosilag ajánlott legújabb
házi és kórházi használatú összes
kórokozók ellen.
Nem szabadna hiányoznia
egy háztartásnak sem.
Csak akkor valódi, ha minden
dobos fedelén a „PSERHOFER J.”
név vékony írással látható.

Budapest legújabb látványossága a
BELVÁROSI KÁVÉHÁZ
IV., Kilyó-ter 2. (Kilóid Töröküzeg-
palotáján.)
Főnök: találkozó hely. Kávé: STUBER SÁNDOR.

Videknek kedvenc találkozó helye
KLIVÉNYI FERENCZ
vendéglős előrangú éttermek.
Budapest, VI. Andrásy-ut 39.
Külön magyar konyha. Valódi ültet bork és a
magyar „Fischbraten” egyedül kimeríti.

26 ÉV ÓTA
AZ ELISMERT LEGJOBB
MAGYAR BESZERZÉSI
FORRÁSA
MAUTHNER ÖDÖN
BUDAPEST
CS-ÉS KIR-UDV. SZÁLLÍTÓ MAGKERESKEDÉSE
ANDRÁSSY-UT 23.
ÉS ROTTENBILLER-UTCA 33.
KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN
ÉS BÉRMENTVE.

ROSER fennitett Budapest, VI.,
Alapítvány 1853. Arad-utca 10.
Nyitvános polgári iskola 10-14 éves ifjak részére.
Felsőbb kereskedelmi iskola 14-18 éves ifjak részére.
Nemzeti internátus bentlakó növendékek részére.
Bizonyítványai államnévelés és az egyes önkéntes
képzésre jogosítanak. Bővebb felvilágosítást
ingyen ad **ROSER JÁNOS**, igazgató.

HÍRDETÉSEK • REKLÁMOKAT
szakszerűen, pontosan és legelőszöben
közöltet az összes lapokban az
ÁLTALÁNOS TUDÓSÍTÓ
hirdetési osztálya
Budapest, VII., Erzsébet-körút 34.
Tulajdonos: LEOPOLD NYULA, szerkesztő.

A legjobb órákat
legszilárdabb és legprecízebb ékszereset
RÉSZLETFIZETÉSRE
szigorúan szabott árakon szállítja Magyarország minden
elő- és legnagyobb üzlete
BRAUSWETTER JÁNOS kronometér-órák
SZEGEDEN.
Árjegyzék 2000 képpel ingyen és bérmentve.

Oh jaj! Köhögés, rekedtség ellen gyors és kitűnő **Eljen!**
eredményt használhatók az
EGGER-féle MELLPASZTILLÁK
Doboz 1 korona és 2 korona.
Próbados 50 fillér.
Kapható minden gyógyszerárban és a főraktárban:
megfolyt az az 16.
korotti köhögés.
Budapest, VI., Váci-körút 17.
Eggy mellpasztilla
szabadított meg.

FRATELLI DEISINGER
kült. Fluméból vagy Trésczából
4 1/2 kg. Cuba-kávét, válogatott
15 korona 30 fillérért
elvámlva és bérmentve.
ÁRJEGYZÉK INGYEN.

BENZIN MOTOROK
és GÁZMOTOROK ipari és gazdasági célokra
OSERS és BAUER gyárából
a legjobbak és legújabbak a fentebb szerkesztők között.
Vezérelés egyszerű és hatékony: **DÉNES B.**
Budapest, VI., Váci-körút 61.
Képes árjegyzék ingyen.

Continental Bodegas Company
Portbor, Cherry, Malaga, Madeira,
Marzala, Chablis,
Rajna- és Mosai-borok.
Kaphatók minden jobb fűszer- és
csomagoló-kereskedésben, szállók,
kávéházak és éttermekben.

SZABADALMAKAT ÉRTÉKESÍTŐ
VÁLLALAT
BUDAPEST VII. ERZSÉBET-KÖRÚT 17.
Bel- és külföldi szabadalmak hűségese értékesítése és
lízenciájának.
Videók és mustárak lajstromozása. Felvilágosítás díjlanlag.

CSÁSZÁRFÜRDŐ
téli és nyári gyógyhely
BUDAPESTEN.
Előrangú kén-szulfid gyógy-
fürdő, páratlan gőzfürdővel leg-
modernebb lezuhanyzókkal, pom-
pás ásványvíz-csapattal, és
kád-fürdővel. — 300 kényel-
mes lakosztállyal. — Prospektus
kiváncra ingyen és bérmentve.

GOLIÁT MALÁTA-SÖR
Kiváló ízű itál és gyógykezelésre is szolgál.
AJÁNLÁS: Dr. Kóvany és Dr. Kóvany egyetemi tanár úrnak írog.
bajonát, vázargószósnál, emésztési zavaroknál, gyomorgörcsök
Gör és megrendelési hely
KÖBANYAI KIRÁLY-SÖRFÜZŐ, KÖBANYA.

Ha önzöl a haja.
Készítjük a kitűnő Zeilán-féle **STELLA VIZET** száj- és haj-
nem fest. hanem a haj erősen színezni viszik. Üvege 2 kor. postán után
bérmentve 2 kor. 40 fillér. Zeilán-féle gyógyszerárban, Bpest, K. korona-u. 2.

100.000
sorsjegy.
60.000
nyeremény.
A jelenkor legnagyobb nyeresi esélyű
sorsjátéka a m. kir. szab.
OSZTÁLYSORSJÁTÉK.
Megrendelések intézendők:
GAEDICKE A. BUDAPEST
IV. Kosuth Lajos-utca 17.
Havonta
egy húzás.
Tervezet ingyen
és bérmentve.
Ügynökök
keresztnek.